

Rapport Bruker Spør Bruker
B-S-B

Veiskillet Treffsted,
Trondheim Kommune.

Bruker Spør Bruker
Veiskillet Treffsted,
Trondheim Kommune

KBT Midt-Norge 2008
Heidi Westerlund©©

Bakgrunn	3
Rapporten.	3
Metoden.....	3
Pålitelighet av undersøkelsen	3
Hva er sentrale funn?.....	5
Treffstedstilbudets funksjon for brukerne.	5
Hvordan bruker man treffstedene? Aktivitet og sosialt samvær.	6
Forholdet til personalet.....	6
Brukermedvirkning.	8
Brukernes oppfatning av økonomiske rammebetingelser.	10
Rekruttering – hvordan komme som ny?	11
Informasjonen om treffstedstilbudet.	11
Målgruppe menn.	12
Oppsummering:	13
Dialogmøte på Veiskillet 08.04.08.....	13

Bakgrunn

Som en del av oppfyllingen av kravet om brukermedvirkning i Opptrappingsplanen og ønsket om å gjennomføre en brukerundersøkelse, ønsket Trondheim kommune å benytte seg av Bruker Spør Bruker metoden. Den er del av en samarbeidsavtale mellom Trondheim kommune og Brukerstyrt senter i Midt- Norge (BSS) om evaluering av tilbudet ved de tre treffstedene Veiskillet, Heimdal og Sommerstua. Målsettingen er å få evaluert tjenestetilbudet i Trondheim kommune i et brukerperspektiv.

Rapporten.

Rapporten oppsummerer hovedpunkter fra intervjuene med brukere ved Veiskillet treffsted. Den er basert på en analyse av 3 fokusgruppeintervjuer med 7 deltakere. Det tas forbehold om at utvalget er lite. Det er gjennomført 3 gruppeintervjuer ved hvert av treffstedene og etter at alle treffstedene har gjennomført dialogmøter vil det bli gjennomført en dialogkonferanse samlet for alle treffstedene.

Vi har lagt vekt på å oppsummere sentrale tema som treffstedenes funksjon, hvem og hvordan man bruker dem, forholdet til rekruttering og personalets roller ovenfor brukerne. Brukermedvirkning har vært et særlig viktig tema i evalueringen og brukernes forhold til drift og økonomi i treffstedet og i hvilken grad man opplever å ha medvirkning er også omtalt i denne rapporten.

Vi har lagt vekt på å formidle deltakernes egen situasjonsbeskrivelser med utgangspunkt i fokusgruppeintervjuene med brukerne av treffstedene.

Rapporten er skrevet av Heidi Westerlund.

Metoden

Metoden bygger på å etablere samtalearenaer hvor bare de med brukererfaring møtes for å strukturert diskutere erfaringer med tilbudet.

Intervjuene ble tapet og transkribert som grunnlag for analyse. Analysen er kvalitativ analyse ved hjelp av et skjema, hvor deltakernes erfaringer er kategorisert etter tjeneste i et skjema. Vi har både lagt vekt på hva som har fungert og hva som ikke har fungert i forhold til de enkelte tjenestetilbud. Spesielt har det vært fokusert på hvordan brukermedvirkningen har fungert ved treffstedet.

Pålitelighet av undersøkelsen

Påliteligheten til Bruker spør bruker er knyttet til konstruksjonen av helheten i tilnærmingen og kombinasjonen av metodene, nøyaktigheten ved innsamling og bearbeiding av data samt gjennom at man sjekker ut funnene med respondentene/informantene, såkalt ”respondent validering”.

Det blir blant annet lagt vekt på at intervjuene skal foregå som åpne samtaler hvor alle informantene får mulighet til å uttale seg fritt i trygge omgivelser. Intervjuene tas opp på bånd og utsagnene skrives ut autentisk for å sikre nøyaktig innholdet i utsagnene. Dette er et vesentlig moment i forhold til reliabilitet i kvalitativ forskning (Fangen 2004, Kvale 1997). I kvalitative undersøkelser må validiteten relateres til hvorvidt de sentrale steg i forhold til en kvalitativ metode er fulgt i forskningsprosessen. Richard Krüeger har skrevet om dette: *"In summary, we suggest that the researcher worry less about the traditional concerns of validity and instead be ready to answer the following question: What are you doing to insure that you have followed the steps associated with quality research?"* (Krüeger 2000, s.203) Til syvende og sist må også påliteligheten av datainnsamlingen, som er gjennomført, vurderes i forhold til hvorvidt det er etablert gode relasjoner til informanter og trygge samhandlingssituasjoner, slik at en har fått oppriktige svar på de spørsmål som er stilt. Her har Bruker Spør Bruker ved flere anledninger vist sin styrke ved at brukerne opplever det trygt å snakke åpent om forhold de ellers ikke ville kommet inn på.

Hva er sentrale funn?

Treffstedstilbudets funksjon for brukerne.

Den viktigste funksjonen treffstedet har for brukerne er det sosiale. Det er flere som legger vekt på at de ville sittet hjemme dersom de ikke hadde treffstedet. Det legges også stor vekt på at tilbudet er en måte å strukturere dagen sin ved at man står opp; har en aktivitet å gå til og et sted hvor man kan treffe andre.

Det oppgis blant annet at selv om man har nettverk utenom treffstedet, så bruker man det for å kunne ha et sted hvor man kan være seg selv, og ikke trenger å forstille seg selv om man har en dårlig dag:

Det sosiale synes jeg er veldig viktig, og så er det det at her kan en få lov til å være seg selv, du trenger ikke å sitte å forestille deg at livet er heavy og, når du er syk, og så kan en være glad når man er glad.

En viktig del av tilbudet er muligheten man har for å kunne spise rimelig middag og lunsj. Flere har oppgitt at de ikke ville spist ordentlig dersom man ikke hadde dette tilbudet:

Det er masse psykisk syke folk som ikke klarer å lage seg et måltid mat. Her får vi sunn husmannskost.(...) Fredager kl halv 2, dekker vi langbord, gratis kaffe, enten så bakes det kake, eller det stekes vafler, eller sveler, og da er det fast halv 2, da er det langbord.(...)2. Da er det fullt rundt det bordet.

I forhold til målsetning med treffstedstilbudet er det flere som har oppfattet kommunens målsetninger med tilbudet knyttet til forebygging. Det legges vekt på at behovet for å gå til psykiatrisk sykepleier ville blitt større dersom man ikke hadde hatt tilbudet ved treffstedet.

Det oppgis blant annet at man har unngått innleggelse fordi man har hatt noen å snakke med ved treffstedet:

Nei, jeg tenker utifra meg selv, det er jo det som har skjedd med meg, at jeg kan..., da er det en hensikt med det hvis det er det. Det har litt å gjøre med at jeg får bedre selvtillit og det har med psyken å gjøre den blir bedre for jeg har noen å snakke med når det har vært som verst.

Jeg har også vært innenfor på Østmarka, og jeg har hatt et litt turbulent liv tidligere, og hvis jeg ikke hadde hatt dette her, så er jeg ikke så helt sikker på at jeg hadde..., at det hadde blitt flere innleggelse på meg det tror jeg nok det hadde blitt.

Det legges vekt på at det er den viktige kontinuiteten i kontakten som gjør, og den tryggheten det representerer som er viktig for at tilbudet skal kunne være forebyggende:

De sa at nå når du går og venter på videre behandling, så husk at du kan bruke oss også, de som har kompetanse på dette her, de som jobber her. Og bare det å vite at det er noen her for det, sånt tenkte jeg ikke når jeg kom hit, at jeg kan si fra at ja, nå vil

jeg gjerne ha en samtale med en av de som jobber her da, som kan redde den dagen som egentlig var helt jævlig og kanskje resten av uka i påvente av videre behandling, utredning eller på Østmarka eller hvor du nå enn ha behandling.

Treffstedstilbudet har en viktig sosial funksjon for de som bruker det. Det å treffe likesinnede og å ha et sted å gå til når man ikke er i jobb er del av begrunnelsen for å bruke treffstedet. For de som er faste brukere er treffstedet et tilbud som bidrar til trygghet for egen situasjon, dersom man skulle bli syk eller trenge bistand. Det har kommet flere erfaringer med at treffstedstilbudet virker forebyggende i forhold til større kriser og bistandsbehov. Det som bidrar til dette er kontinuiteten i kontakten med personale og brukere gir en trygghet som forebygger større kriser. Mat og det sosiale rundt disse er en viktig del av tilbudet, som bidrar til at brukere som ikke ville spist ordentlig ellers får det.

Hvordan bruker man treffstedene? Aktivitet og sosialt samvær.

Også ved Veiskillet har de fleste vi har intervjuet treffstedet som et fast oppholdssted om dagene. Det gir en mulighet for å ha noe å stå opp for og å gå til på dagene.

H: Bruker du dette ofte? Er du her hver dag?

1. Ja, stort sett det ja. Det går sånn i perioder da, det er sånn at hvis jeg har vært bort en tur så får jeg ofte et mønster som er vanskelig når jeg kommer hjem igjen da, det kan ta litt tid. Men etter en dag eller to, så er det det første jeg tenker på er å komme meg hit.

Flere oppgir at selv om man føler seg sterkere til å kunne gå videre i livet sitt; så vil man forsette å bruke stedet på grunn av det gode samholdet mellom brukere og ansatte ved stedet:

Ja, jeg kan det, men jeg er veldig sterk, men der ble det litt for tøft, men jeg kommer aldri til å slutte å gå her, mye pga folket som er her, personalet og samholdet og turene og aktivitetene, nei jeg kommer aldri til å slutte å gå her.

Det varierer hvordan man bruker treffstedene. For noen er det et fast oppholdssted og et sosialt treffpunkt; andre kommer til faste tidspunkter som måltider og aktiviteter. Det legges stor vekt på den fleksibiliteten man har i tilbudet ved at man kan komme og gå som man vil. For de fleste vi har snakket er det å komme seg av gårde til treffstedet en måte å mestre hverdagen på. Det legges også vekt på av flere at man på grunn av samholdet ved treffstedet selv om man har annet nettverk og aktiviteter i hverdagen.

Forholdet til personalet.

Personalet ved Veiskillet treffsted opplevelse å ha stor engasjement for sine brukere. Dette knyttet først og fremst til at man har noen å forholde seg til dersom man trenger råd i spørsmål man har og at man har noen som ser det dersom man skulle bli i dårlig form:

Forholdet til personalet oppleves uformelt og det oppgis at det ofte er vanskelig å vite hvem som personale og hvem som er bruker.

ikke minst for at jeg trives godt er jo det at vi har et kjempepersonale, for det er jo sånn innimellom at vi vet nesten ikke hvem som er personale og brukere.

Og dem vil ikke være sjefer, altså, de fremhever seg ikke selv som sjefer, de vil være som oss, eller sånn.

2. Være blant oss!

3. Ja, være blant oss ja, i gjengen ja, og det gjør til at jeg trives veldig bra.

Det oppgis at det er en lett og humoristisk tone mellom brukere og ansatte og brukerne og at det virker å være et godt arbeidsmiljø for de ansatte:

Men så er de jo kjempekoselig alle de som jobber her. Det er ikke mange sure miner og det er ikke mange..., det virker som miljøet dem imellom er veldig bra. Det er veldig lett og humoristisk og.

Det oppgis at det er lav terskel for å kunne få samtaler med personale dersom man trenger å få bistand til noe av praktisk eller følelsesmessig art:

Det er som NN sier, at de ansatte setter veldig..., de setter veldig stilen for hvordan de skal være..., de er helt super. Og vil du snakke om noe personlig så blir de med deg. Jeg har vært på kontoret til xxx og snakket om en ting .feks, vi satt et kvarters tid og fikk ordnet opp i noen ting, så uansett når du spør noen, så stiller de opp.

Det oppgis at man som oftest får samtaler med personalet innefor den samme dagen, så snart de har tid:

H. Er det en lav terskel for å få en samtale, eller setter de opp?

1. Det har jeg aldri hatt problem med, jeg har bare spurt så har jeg fått det etter fem minutter.

2. Der er det åpent ja.

Det man kan få bistand til er både av følelsesmessig og praktisk art; som å få hjelp til å rydde opp i økonomiske forhold:

Det går mer på ting som har med psyken å gjøre, som feks dette med økonomi som gjøre at jeg har vært veldig deprimert og sånn som jeg må ordne opp i og som jeg ikke klarer, jeg har ikke energi nok til å gjøre det på egen hånd, så det har jeg fått masse hjelp til.

Når vi spør om forholdet til personalet legges det vekt på at det er et uformelt og positivt miljø, hvor man ikke lett ser hvem som er bruker og hvem som er personale.

Personalet ved treffstedet oppleves å ha stort engasjement for de brukerne som går der. Man opplever å kunne forholde seg til disse dersom man trenger råd; og noen som ser det dersom man er i dårlig form. Det oppleves å være en lav terskel for å kunne få samtaler med

personalet om praktiske eller personlige saker. Særlig viktig er det for mange at personalet er gode på å fange opp signaler dersom man ikke er i form.

Brukermedvirkning.

Når vi spør om brukermedvirkning ved Veiskillet treffsted oppgir alle at de har høy grad av medvirkning og innflytelse på tilbudet:

Har dere medinnflytelse?

1. Ja.
3. Ja.

Det legges vekt på at grunnen til at man opplever høy grad av medvirkning er de ansatte sin måte å involvere brukerne, det legges vekt på at opplevelsen av brukermedvirkning skyldes at personalet legger stor vekt på å spørre brukerne til råds i det daglige:

Ellers brukermedvirkning, ja, det er no alt fra dette med middag her og da blir vi spurt hva vi kunne tenke oss, hva vi har lyst på, det kan være alt fra det aktivitet vi har, om vi har noen forslag til det.

Det oppgis at personalet bruker mye tid på å spørre brukerne om de har forslag til aktiviteter og måltidsønsker, og at få avgjørelser tas over hodet på brukerne:

3. De har begynt å spørre oss om hva vi brukerne mener, og hva vi brukerne vil, og om vi har noen forslag, om vi..., veldig flink til det.
1. Vi er veldig mye med på avgjørelsene.
3. Veldig mye!
1. De er kjempeflinke.
3. De kjører ingen ting over hodet på oss. Det gjør de ikke.

Veiskillet treffsted har en ordning hvor man alternerer mellom brukermøter (møter hvor brukerne holder møtet uten personale) og husmøter (med personale). Det legges vekt på at selv om det er lagt vekt på at brukermøtene skal være brukernes forum er det avhengig av hvilket engasjement man selv gir:

Medvirkning i... Og når det er møter her, så er det jo en av oss som skriver referat, og så har vi brukermøter, - bare brukerne – hver tirsdag, der personalet ikke er med, så det er jo det. Og så er det alt etter hva en selv engasjerer seg i da, at man har positiv innstilling kanskje til å komme med..

Personalet får veldig gode tilbakemeldinger på å legge vekt på å involvere brukerne. En begrunnelse for dette er at brukerne får innblikk i hvilke planer man har og informerer dem:

Ja, er det noe personalet har planer om, så er de veldig snare til å fortelle det til oss. (...)De er veldig snare til å informere oss om ting som skal skje, som, om vi har noen forslag til, om vi kan være enige i det, de...

En annen begrunnelse for de gode tilbakemeldingene er at personalet oppleves veldig motiverende i forhold til brukerinitiativ.

Det synes jeg så absolutt. Hvis en av oss sier at en kunne tenkt seg å gjort.. hvis det er en aktivitet eller noe, så er de veldig motiverende, - ja da kan vi kanskje sette i gang noe og kanskje du har lyst til å være med å hjelpe til å få det i gang eller.. Nei, de setter ikke lokk på det og sier at det har de ikke tid til, de ser mulighetene. De er løsningsorientert om ting, det synes jeg.

Det er litt forskjellig, hvis noen av brukerne tilbyr seg å lage maten..

H. Og da er det greit?

3. Ja, veldig velkommen det, hvis ikke er det de ansatte som..

H. I dag har jeg så lyst til å bake boller, da er det bare å sette i gang med å kjøpe mel og..

2. Ja, det er ikke noe problem såne ting nei.

Alle treffstedene i Trondheim kommune legger stor vekt på å legge til rette for brukeråpent, dvs at brukerne selv holder åpent de dager det ikke er personale som jobber; blant annet kvelder, helger og i høytider. Treffstedet er brukernes hus og det oppgis at man får bruke det når man vil avhengig av at det er noen som tar ansvaret for å holde åpent:

1. Ja, vi gjør jo det!

3. Vi har jo hatt aktiviteter på kveldene vi brukerne.

1. I helgene i fjor sommer.

3. Vi får bruke treffstedet når vi vil!!

Vi kan bruke det så mye vi vil, helger, hverdagskvelder, høytider, da har vi mye brukeråpent, vi får bruke det akkurat så mye vi vil.

Når vi spør om hvorfor det fungerer så godt på Veiskillet oppgis det at det skyldes aktive og engasjerte brukere – og at man får tillit fra personalet.

Og det kommer av den tilliten vi har fått fra personalet, ikke minst. At vi tar jo et ansvar, ikke sant?. Alle tar ansvar, ikke noen som. hvis vi skal ha brukeråpent her i kveld, hvis vi er 10 stk her i kveld f.eks., jeg har nøkkel, så er ikke jeg sjef over de andre, det er bare at jeg låser opp døra, og stenger døra, bruker jo koden, det er ikke noe annet. Ellers er vi på lik linje, noen ordner kaffe, og noen gjør det da sitter ikke jeg og sier at – nå rydder dere bordet, vi kan si at nå kan du dekke bordet, det kan vi si.

Veiskillet, som de andre treffstedene har en brukerrepresentant. Denne skal være en representant for de andre brukerne opp mot styringsgruppe. Det er flere som oppgir at de ikke kjenner til hva som skjer i dette forumet. For disse blir brukerepresentasjonen uklar:

1. For meg har det virket litt diffus, jeg synes ikke jeg har fått tilbakemelding fra dem om hva som er skjedd..

H. I styringsgruppa?

1. Det har vært lite synes jeg.

Ja jeg tenker som så at det er jo våre representanter og da har de en viss plikt på seg til å gi oss tilbakemelding om ting, og om hva som foregår, sånn litt høyere opp.

Når vi spør om brukermedvirkning ved Veiskillet får vi tilbakemeldinger på en høy grad av medvirkning. For det første legges det vekt på at dette skyldes personalets måte å involvere brukerne på gjennom å spørre dem til råds i det daglige og gjennom hus- og brukermøter. Brukermedvirkning omfatter også det å skulle være motiverende i forhold til initiativ brukerne selv har. Det legges stor vekt på at i verksetting av brukermedvirkning skyldes aktive og engasjerte brukere og at man får tillit fra personalet til å iverksette initiativ. For noen kan forholdet til brukerrepresentasjon i styringsgruppe være uklart, og behovet for å tydeliggjøre funksjon for denne kan være viktig.

Brukernes oppfatning av økonomiske rammebetingelser.

Treffstedene i Trondheim Kommune har en del tiltak knyttet til selvfinansiering av aktiviteter. De har den såkalte Brukerkassa; som er egenandeler på kaffe og mat. Andre inntektskilder er loppemarked og salg av kunstartikler laget ved treffstedet. Hvordan pengene skal disponeres er et tema som blir tatt opp på husmøtene.

Ved Veiskillet er det lagt ned et stort arbeid fra brukere og ansatte på at man skal få inntekter til aktiviteter og turer. Brukerne har opplevd at økonomien har blitt trangere ved at egenandeler har blitt høyere:

1. *En merker det best når det er snakk om turer og slike ting. Om vi skal få noe dekket når vi reiser på turer, for det har vi. At ting ikke skal bli så dyrt.*
2. *Ja, det har vi snakket en del om ja.*
 - 1, *Det har jo hendt at vi har fått en liten del dekket. Der synes jeg at jeg har merket at de har dårlig råd.*

Brukerstyring i forhold til økonomi ved Veiskillet, er som ved de andre treffstedene knyttet til den såkalte brukerkassa, som det er stor engasjement rundt:

Første fredag etter trygdeutbetaling så har vi utlodning, ikke vin nei, gaver, da kjøper vi småting som vi pakker inn og legger på bordet, som vi lodder ut, og det går tilbake til brukerkassen vår, og de pengene setter vi inn i banken med jevne mellomrom, og er det noe vi trenger, så kjøper vi. Orgelet f.eks. der ute ble kjøpt av brukerkassen.

Ved Veiskillet er det som følge av brukerinitiativ dannet en prosjektgruppe, som har jobbet med søknad til kommunen om tilskudd til en ovn til å lage glassmykker i. Det oppgis også at brukere og ansatte legger mye innsats i det å finne løsninger i forhold til økonomi ved turer og aktiviteter.

1. *Ja, det har det jo, men da har det jo vært sånn., vi får jo litt støtte, som oftest på turene så får vi litt støtte til å betale buss eller får rabatt på sånne ting, men hvis det er sånn kjempedyrt, så er det klart at da kan det gjennomføres hvis vi betaler den delen selv, og da blir det jo, da går det på vår egen økonomi, så det kommer an på om vi har råd til det da. Det begrenser seg jo selv.*
2. *Men både vi som går her og personalet går jo inn på internett og sjekker ting og hva er det, hva er mulighetene, hvordan skal vi få til dette billigst mulig og det har jeg sett.*

Rekruttering – hvordan komme som ny?

Ved Veiskillet har vi møtt brukere som har brukt tilbudet over flere år, og de som er helt nye. Vi har stilt spørsmål om nyrekruttering og om det er lett å komme som ny:

De brukerne vi har intervjuet legger vekt på at det er et inkluderende miljø ved treffstedet og at brukerne selv har et aktivt forhold til det å skulle ønske nye velkommen:

Men så er vi jo veldig inkluderende da når det kommer nye.

1. Veldig nøye på det.

3. Vi presenterer oss, vi tar imot dem, og vi veilede og vi..

2. Kom og sitt sammen med oss..

Vi sitter stort sett sammen uansett hvor mye folk det er, vi bare utvider sirkelen vi!

Det legges også vekt på at faste rutiner fra personalet er viktig for å legge til rette for nyrekruttering:

Folk blir tatt imot på en fin måte. Det virker sånn i hvert fall når en blir tatt imot av personalet, en blir vist rundt her og ønskes velkommen og håper at vi kommer tilbake og snakker med andre brukere hvis vi vil, det blir kaffe og, så jeg synes det virker positivt. Jeg synes jeg ble tatt imot veldig bra når jeg kom.

Veiskillet treffsted har eksistert i en 10 års periode; og har en del faste brukere som har brukt tilbudet siden starten. Når vi spør om forholdet til rekruttering og nye brukere legges det stor vekt på at både personale og bruker har rutiner og en aktiv innstilling til å ønske nye velkommen.

Informasjonen om treffstedstilbudet.

Flere av brukerne vi har intervjuet har oppgitt at de har funnet et tilbud som har vært viktig for dem. Men at det har vært tilfeldig hvordan man har fått kjennskap til at treffstedet eksisterte:

1. Ja, som sagt så var det helt tilfeldig at jeg fikk vite om denne plassen. Jeg ante ikke at det var noe som hette treffsted i det hele tatt. Det eneste jeg visste om var at det var noe som kaltes for angstringen og mental helse, det hadde jeg hørt om, men dette..

2. Det var slik med meg også, jeg visste ikke at det var noe treffsted.

Som del av arbeidet knyttet til å gjøre treffstedet blir brukerne inkludert i informasjonstiltak mot aktuelle i målgruppen for treffstedet:

1. Jeg har ligget på Østmarka flere ganger og ikke en eneste gang har de fortalt meg om treffsted når jeg har blitt skrevet ut..

2. *Det er for lite kjent.*

1. *Så jeg fikk høre om dette via ei anna ei.*

3. *Men nå skal vi jo på Østmarka, jeg skal være med på Østmarka på post 3 og snakke om treffstedet..*

Flere av de vi har snakket med oppgir at de har fått kjennskap til treffstedstilbudet gjennom tilfeldigheter og kjentfolk. Det oppgis at man opplever informasjonen om tilbudet er svakt i andre deler av hjelpapparatet. Ved veiskillet er en del av involvering av brukere at de deltar i ulike informasjonstiltak mot brukere i målgruppa.

Målgruppe menn.

I alle intervjuene, ved alle treffstedene har det kommet tilbakemeldinger på at det er få menn som bruker tilbudet. Det oppgis at man tror dette kan skyldes utvalget av aktiviteter:

Det har vært det, men det er en ting som..., det er lite mannfolk og det tror jeg også at det kan ha litt med aktivitetene å gjøre, at aktivitetene går mye på det feminine. Det er lite interessant for mannfolk. Du har jo data, jeg vet ikke om det er noe som..

2. *Vi har jo kortkvelder på tirsdagene, det er det jo, men det er ikke her, du må, jeg vet ikke hvor det er for det har jeg ikke vært med på.*

1. *Så har jeg inntrykk av at de som er her de sitter ved datamaskinen.*

For de som er menn og bruker tilbudet blir det lagt vekt på at det er et savn at man ikke har flere menn ved treffstedet og at de påvirker omgangsformen:

”Vi mannfolka som sitter her; vi blir litt glemt; så det påvirker så absolutt omgangsformen. Så det blir mest at man er tilstede og hører på praten, da. Det kan bli veldig diskriminerende for menn da hvis de skal sitte her og høre på at de snakker om sine menn, da.”

I intervjuene er det fra stilt spørsmål fra deltagerne om i hvilken grad tilbudet er tilpasset menn. Det oppgis at det er få menn som bruker tilbudet. Det legges vekt på at man tror dette kan skyldes utvalget av aktiviteter. Fra de som er menn og bruker tilbudet er det lagt vekt på at omgangsformen og praten ved treffstedet gjør at de blir litt glemt. Dette er en utfordring vi i BSB har møtt fra flere treffsteder i landet. Det er også et spørsmål treffstedet bør ta opp til diskusjon i de fora man har gjennom bruker – og husmøter.

Oppsummering:

En viktig funksjon for brukerne ved treffstedet er det sosiale. Det legges stor vekt på betydningen det har for å bygge seg et nettverk og få en struktur på dagen når man ikke er i jobb. Brukerne legger også stor vekt på at tilbudet har en forebyggende funksjon gjennom at man unngår bruk av psykiatrisk sykepleier og innleggelse fordi man har noen å snakke med ved treffstedet, og at man kan få løst problemer som kan bli store gjennom den kontinuerlige kontakten med treffstedet.

Personalet ved treffstedet oppleves å ha stort engasjement i forhold til de faste brukerne. Det legges vekt på at det er et uformelt miljø, med mye humor. Det oppgis at man har en lav terskel for å kunne få samtaler med personalet for å få løst problemer av praktisk eller følelsesmessig art.

Personalet ved treffstedet får gode tilbakemeldinger på sin måte å involvere brukerne og legge til rette for brukermidvirkning ved treffstedet. Dette er knyttet til flere forhold. At brukerne opplever å bli informert om hvilke planer man har knyttet til driften, og at brukerne blir spurt når avgjørelser skal tas. Ivaretagelse av brukerinitiativ er også en del av den positive opplevelsen knyttet til brukermidvirkning. Forholdet til brukerepresentasjon ved treffstedet er for noen noe uklart.

Som ved de andre treffstedene er det også ved Veiskillet lagt vekt på at brukerne skal involveres i inntektbringende tiltak gjennom brukerkasseordningen: På Veiskillet er det som følge av brukerinitiativ og tilrettelegging fra personalet lagt ned mye arbeid i å sikre inntekter til treffstedets aktiviteter. Dette skjer gjennom salg av egenproduserte artikler, og det at man reduserer utgifter ved å lete etter tilbud på nettet. Brukerne ved treffstedet har også gjennom eget initiativ/prosjektarbeid søkt om penger til en ovn for glasssmykker. Dette er det grunn til å tro gir et engasjement omkring inntektssikring fra brukerne.

Dialogmøte på Veiskillet 08.04.08

Den 8. april samlet 15 brukere og ansatte seg på Veiskillet til et dialogmøte i forbindelse med Bruker Spør Bruker evalueringen av Veiskillet. 7 av de fremmøtte brukerne har deltatt på gruppeintervjuene.

Det kommer frem at saker fra brukermøtene blir tatt videre til husmøtet. Det blir satt opp tidsfrist for å ta opp saker på møtet, sånn at man rekker å ta stilling til det.

Brukerne er veldig fornøyde med de ansatte på Veiskillet. De ser for eksempel om brukerne har en god eller dårlig dag. Ansatte er flinke til å hjelpe brukerne med praktiske ting utenfor treffstedet, for eksempel offentlige kontorer. Hvis noen er borte fra treffstedet en stund, ringes de opp av de ansatte og det hender ofte at de kommer tilbake. Det er ulike årsaker til at de har vært borte.

For å gjøre treffstedene mer kjent, har en bruker hatt en presentasjon på Østmarka post 5 og 6, og en annen har hatt med brosjyrer til fastlegen sin. Det er også et web-kurs som er felles for alle brukerne av treffstedene, for å lage hjemmesider for alle treffstedene. Leistad DPS har informasjon om treffstedene, og brukere fra Leistad besøker treffstedet hver onsdag.

Det er et ønske om å få til et samarbeide med de andre treffstedene om aktiviteter. På Sommerstua er alderen på brukerne lavere, og brukerne håper at ansatte og brukere kan gå mere på tvers og skape et felles tilbud til ungdom som brukere av treffstedene. Det er nok lettere for ungdom å bruke treffstedene som et springbrett videre, kommer det fram.

Videre kommer det forslag til å få flere menn til treffstedet. Bare 28 % av brukerne ved Veiskillet er menn. Flere andre aktiviteter kan for eksempel være snekkerbu, data, kortspill, foto eller turer.

Det kommer fram at flere mener at treffstedene må markedsføres bedre som forebyggende. Dette opplever mange brukere. Brukerne mener at det sosiale fører til aktivitet. Man kommer for fellesskapet; og brukerne og ansatte har gjensidig respekt for hverandre. Det er tydelig at de ansatte settes pris på, de er gode å ha og er flinke til å løse konflikter. De er en nødvendighet for balansegangen på treffstedet.